

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Arbejdsministeren har naturligvis ret i sin kløgtige konstatering af, at det forslag, vi behandler nu, har vi set før i Folketinget. Det er fuldstændig korrekt, og det er naturligvis også korrekt, at en række af de argumenter, der bliver fremført for forslaget, kan være gentagelser af, hvad der tidligere har været sagt.

Jeg kan så også konstatere, at argumenterne imod forslaget i allerhøjeste grad også er genbrug, jeg er lige ved at sige en røst fra fortiden, som altså bliver gentaget igen og igen.

Det er vores faste overbevisning i Det Konservative Folkeparti, at det a-kasse-system, som vi kender i Danmark, er tiden løbet fra. Lige så vel som man kan have en forening, der hedder Sygesikringen Danmark, vil man kunne have en forening, der hedder Arbejdsløshedskassen Danmark eller et andet navn måske med et geografisk afgrænset område, hvad ved jeg. Navnet er bestemt ikke det afgørende.

Efter vores opfattelse er der tre afgørende argumenter for tværfaglige a-kasser.

For det første er det i praksis ubestridelig korrekt, at de fagligt afgrænsede a-kasser hæmmer den faglige mobilitet. Ude i virkeligheden verden vil der være adskillige eksempler på, at dette er tilfældet: at man er tilbageholdende med at flytte fra et fagligt område til et andet, ganske enkelt fordi det kan medføre den konsekvens, at man skal skifte til en anden a-kasse. Og det kunne jo være, at man i og for sig er ganske godt tilfreds med den a-kasse, som man er medlem af.

For det andet er der ganske afgjort et behov for større valgfrihed, end vi kender i dag. Som også arbejdsministeren var inde på, er det jo ikke mange uger siden, vi modtog beretningen fra statsrevisorerne, der kunne gøre opmærksom på, hvilke betydelige forskelle der var i administrationsudgifterne fra a-kasse til a-kasse, og uden at det var muligt at finde nogen konkret logisk forklaring på, at der var denne forskel. Man kunne f.eks. ikke konstatere, at der var sammenhæng mellem kontingentets størrelse og antallet af medlemmer. Man kunne heller ikke rigtig konstatere, om der var sammenhæng imellem kontingentets størrelse, og hvorvidt der var tale om samadministration eller ej. I det hele taget, og det lyder egentlig lidt mystisk, så det ud til, at de samadministrerede a-kasser var dyrere end a-kasser, som ikke var samadmini-

strerede. Det lyder utroligt, at det skal være tilfældet, og det må i allerhøjeste grad give anledning til nogle overvejelser.

Dertil kommer, at der er nogle forvaltningsmæssige hensyn, som taler stærkt for at overveje, hvorvidt det egentlig er en god måde at organisere tingene på, at vi har samadministrationen mellem den faglige organisation og så arbejdsløhedskassen. Der foregår nogle økonomiske dispositioner, som er meget uigennemsigtige, og det fremgår også klart af beretningen fra statsrevisorerne. Der ser ikke ud til at være mulighed for i dag at kontrollere overhovedet, om midlerne bliver forvaltet under hensyntagen til – som det hedder i beretningen – sparsommelighed, produktivitet og effektivitet. Det er naturligvis klart utilfredsstillende.

Jeg må også sige, at man med rette kan rejse spørgsmålet, om der ikke er ganske alvorligeabilitetsproblemer, når a-kasser og fagforeninger foretager interne forretningsmæssige dispositioner. Der har tidligere i forbindelse med en ganske bestemt a-kasse været betydelig diskussion herom.

Og alt dette mener jeg taler for, at der er behov for et klart alternativ eller klare alternativer til det nuværende system, og dette alternativ må være tværfaglige a-kasser. Hvis det ikke lykkes denne gang at få forslaget vedtaget, så vil vi fremsætte det igen, og det bliver vi ved med, indtil det bliver vedtaget. Det er kun et spørgsmål om tid.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det var en tynd argumentation, og jeg skal gerne prøve at illustrere, hvorfor den er tynd.

Det, der var kernen i det, som hr. Knud Erik Kirkegaard sagde, var, at det hæmmer en faglig mobilitet. Jeg er helt af den opfattelse, at hvis det havde været tilfældet, havde vi været i den situation, at arbejdsmarkedet havde stået og skreget op om, at der burde ændringer til. Men arbejdsmarkedets parter er jo netop enige om, at det her giver den største mulighed for, at man får den bedste arbejdskraft og dermed får den bedste konkurrenceevne.

Angående de to andre argumenter så mener jeg, at man kunne lige så godt have fremført dem, når det drejer sig om tværfaglige a-kasser, som man kan fremføre dem over for a-kasserne, som de er i dag.